

ข่าวพยากรณ์และเตือนภัยการระบาดของศัตรูพืช !!!

สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด

“ลดต้นทุนและปลอดภัย หากเกษตรกรใช้การจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน”

ประจำเดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕ (ฉบับที่ ๑๔/๒๕๖๕)

โรคแอนแทรกโนสของพริก

ในช่วงนี้ เกษตรกรมีการปลูกพริกและอยู่ในระยะติดผลจนถึงเก็บเกี่ยว ซึ่งเป็นระยะที่เหมาะสมสำหรับการระบาดของโรคแอนแทรกโนส สำนักงานเกษตรจังหวัดตราดจึงขอแจ้งให้เกษตรกรหมั่นสำรวจแปลงปลูกพริกและเฝ้าระวังการระบาดของโรคแอนแทรกโนส

เชื้อสาเหตุ: เชื้อรา *Colletotrichum gloeosporioides* และ *Colletotrichum capsici*

ลักษณะอาการของโรค

อาการเริ่มแรกจะปรากฏเป็นวงกลมดำสีน้ำตาล เนื้อเยื่อบุ่มลึกลงไปจากระดับเดิมเล็กน้อย จุดดำสีน้ำตาลนี้จะค่อยๆ ขยายวงกว้างออกไปเป็นแผลวงกลม หรือวงรีรูปไข่ ซึ่งมองเห็นลักษณะของเชื้อราที่เจริญภายใต้เนื้อเยื่อของพืชขยายออกไปในลักษณะที่เป็นวงกลมสีดำซ้อนกันเป็นชั้นๆ ซึ่งภายในบรรจุสปอร์ของเชื้อราอยู่เต็ม ในเวลาที่อากาศมีความชื้นสูง สปอร์ที่บรรจุอยู่ภายในจะแตกออกมาจากปุ่มเหล่านี้ สปอร์มีสีส้มอ่อนๆ ซึ่งปุดออกมาคล้ายหยดน้ำ บางแผลจะเห็นเส้นใยราสีดำสั้นๆ เจริญขึ้นมาเหมือนหนามอยู่บนกับสปอร์ของเชื้อราบนปุ่มเหล่านั้น สีที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับชนิดของเชื้อสาเหตุ ขนาดของแผลแตกต่างกันไป ถ้ามีแผลใหญ่จะทำให้ผลพริกเน่าหมดทั้งผลและร่วงก่อนที่ผลจะแดงหรือแก่เต็มที่ และเมื่อนำไปตากแห้งก็มักเกิดการเน่ามากขึ้นอีกในระหว่างการเก็บรักษา ทำให้พริกที่เก็บไว้ทั้งหมดเน่าเสียหาย ทั้งนี้เป็นเพราะเชื้อรายังมีชีวิตอยู่ในแผลเหล่านั้น เมล็ดพริกจากผลที่เป็นโรคนี้อาจไม่ควรนำไปเก็บไว้ทำพันธุ์ต่อไป หากเกิดโรคกับผลอ่อนเซลล์บริเวณผลที่ถูกทำลายจะหยุดชะงักการเจริญ ส่วนรอบๆ แผลที่ไม่ถูกทำลายจะเจริญไปเรื่อยๆ ทำให้เกิดอาการโค้งงอบิดเบี้ยวโดยมีเซลล์ที่ตายอยู่ด้านในลักษณะคล้ายกุ่มแห้ง ชาวบ้านจึงนิยมเรียกกันว่า “โรคกุ่มแห้ง”

ลักษณะอาการของโรคแอนแทรกโนส (กุ่มแห้ง)

การแพร่กระจายและฤดูกาลระบาด

โรคนี้อาจเกิดขึ้นเฉพาะกับผลพริก แต่ในกรณีที่มีการระบาดรุนแรงและสภาพแวดล้อมเหมาะสมอาจจะเข้าทำลายลำต้นและใบได้ ระบาดมากในฤดูฝนหรือในสภาพความชื้นสัมพัทธ์สูงกว่า ๙๕% และอุณหภูมิระหว่าง ๒๗-๓๒ องศาเซลเซียส ในอดีตพบระบาดมากในพริกที่เริ่มเปลี่ยนสีโดยเฉพาะพริกที่มีผลขนาดใหญ่ เช่น พริกชี้ฟ้า พริกเหลือง แต่ในปัจจุบันนี้พบว่าการระบาดของโรคนี้นั้นพริกชี้หนูในหลายแหล่งปลูกทุกภาคของประเทศไทย

การป้องกันและกำจัด

๑. ถ้าเก็บเมล็ดพันธุ์เอง ต้องเก็บเมล็ดพันธุ์จากผลที่ไม่แสดงอาการโรค
๒. ก่อนเพาะเมล็ดควรแช่ในน้ำ อุณหภูมิ ๕๐ - ๕๕ องศาเซลเซียส นาน ๑๕ - ๒๐ นาที หรือสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น ไตรเทนเอ็ม ๔๕ เพื่อทำลายเชื้อที่อาจติดมากับเมล็ดพันธุ์
๓. การใช้เชื้อจุลินทรีย์ปฏิปักษ์ในการป้องกันกำจัด เช่น เชื้อแบคทีเรียบาซิลลัส ซับทีลิส และเชื้อราไตรโคเดอร์มา สำหรับการใส่เชื้อราไตรโคเดอร์มาทำได้โดยใช้เชื้อสดคลุกเมล็ดพันธุ์ก่อนปลูก และใช้เชื้อสดอัตรา ๑ กิโลกรัม ผสมกับรำละเอียด ๔ กิโลกรัม และปุ๋ยอินทรีย์ ๑๐๐ กิโลกรัม รองกันหลุมก่อนปลูก หรือใช้เชื้อสดอัตรา ๑ กิโลกรัม ต่อน้ำ ๒๐๐ ลิตร ฉีดพ่นในระยะการเจริญเติบโตของพริกจนถึงระยะเก็บเกี่ยว
๔. หากมีการระบาดรุนแรงให้พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืชที่มีประสิทธิภาพ เช่น แมนโคเซ็บ เบนโนมิล อ็อกซีสโตรบิน โพรคลอราซ ฟลูซิลาโซล เป็นต้น อัตราการใช้ตามคำแนะนำในฉลาก โดยฉีดพ่นทุก ๗ - ๑๕ วัน
๕. ในการเก็บเกี่ยวผลผลิต ถ้ามีผลพริกที่แสดงอาการโรคต้องเก็บออกจากแปลงให้หมดเพราะหากทิ้งไว้จะเป็นแหล่งสะสมของโรค ทำให้บางครั้งการใช้สารป้องกันกำจัดโรคพืชไม่ได้ผลเท่าที่ควร

กลุ่มอารักขาพืช สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด

๔๖ ถ. ราษฎร์นิยม ต. บางพระ อ. เมืองตราด จ. ตราด

โทร. ๐๓๙-๕๑ ๑๐๐๘ โทรสาร ๐๓๙-๕๒๓๓๘๕

<http://www.trat.doe.go.th>

E-mail: aragkha_trat@hotmail.com

ผู้จัดทำ: นางสาวครองทรัพย์ สิงหราช ที่ปรึกษา: นายวินัย ขยันยิ่ง